

Ilustrații de Mihail Alen Decebal

© 2026 by Editura Lebăda Neagră

Acastă carte este protejată de legile copyrightului. Reproducerea, multiplicarea, punerea la dispoziția publică, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea deținătorului copyrightului constituie încălcări legislative cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc în conformitate cu legile în vigoare.

www.blackswanpublishing.ro

Editura Lebăda Neagră
Iași, Str. Plopilor fără Soț, nr. 45, 700273

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CIȘMIGIU, PAUL

Între cer și pământ / Paul Cișmigiu. - Iași : Lebăda Neagră, 2026

ISBN 978-630-330-201-0

821.135.1

PAUL CIȘMIGIU

Între cer și pământ

Lebăda Neagră
Iași, 2026

Cuprins

<i>Cuvânt-înainte</i> (Marius Bodochi)	7
Între cer și pământ	10
Ambiții	12
Aș vrea	14
Balada ploii	16
Calea	18
Caut	20
Călător prin vise	22
Cânt	24
Ce faci	26
Confesiunea unui eu	28
Contemplație	30
Crez	32
Darul	34
De-ai ști	36
De Crăciun	38
De dor	40
De mă cauți	42
De vorbă cu singurătatea	44
De vrei	46
Dedicația iluziei	48
Despre	50
Destăinuire tinereții	52
Destăinuiri	54

Deziluzii	56
Dilemă	58
Dileme nocturne	60
Dincolo de timp	62
Dorință	64
Ferestre	66
Gânduri	68
Inima mea	70
Inocență	72
Insomnie	74
Ipoteză	76
Îmbrățișare	78
În suflet	80
Între anotimpuri	82
Într-o zi	84
Învățătură	86
La bulevard	88
La obor	90
Mărturisire	92
Mirare	94
Moș Crăciun	96
Nedumerire	98
Nu știu	100
Pastel	102
Pământ și cer	104
Părere	106
Ploaie	108
Poștașul viselor	110
Poveste	112

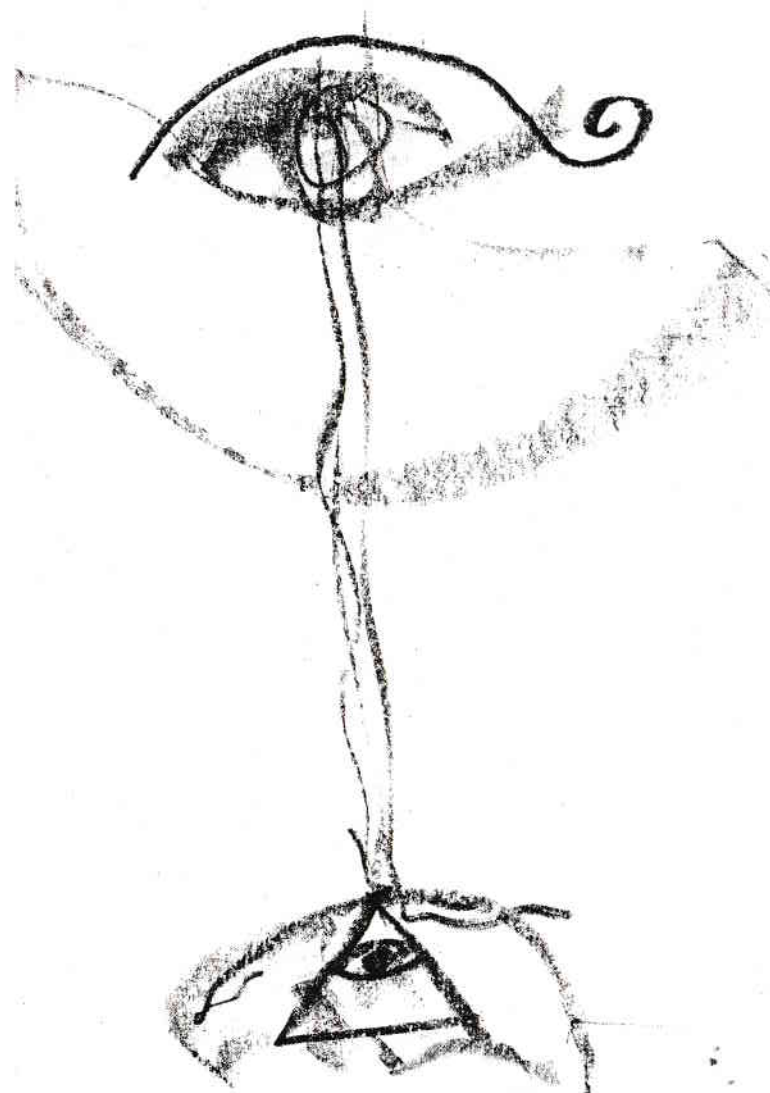
Poveste de Crăciun	114
Primăvară	118
Regăsire	120
Revoltă	122
Rugăciune	126
Săptămâna	128
Sărut	130
Singurătate	132
Soarele și Luna	134
Stelar	136
Taina timpului	138
Taină	140
Te aștept	142
Telefonul	144
Timpul toamnei	146
Toamna pomilor	148
Uitare	150
Ultima zi	152
Un gând între ani	154
Un pic prin anotimp	156
Un vis	158
Valuri	160
Vești din regat	162

Între cer și pământ

Între cer și pământ e drumul cel sfânt,
Presărat cu pietricele sparte dintr-un cuvânt.
Cu tălpile arzând de cunoaștere, micuțul om
Cutreieră clepsidrele după un simplu atom.

La răscruci, sudoarea transformată-n ploaie,
Sărută fiecare amintire ce-n minte se-ntretaie
Cu eșecul privirii rebele, fugită înainte,
Amăgindu-se că toate cuvintele sunt sfinte.

Dispare, apare precum acel atom,
Trăind prea puțin, aproape sindrom.
Micuțul om e praful unui cuvânt
Etern rătăcit între cer și pământ.

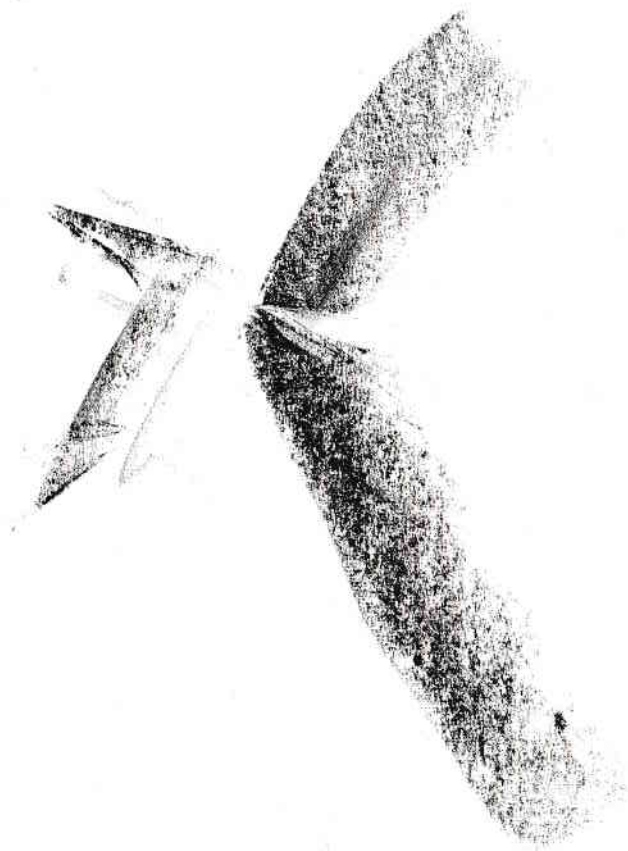
Ambiții

Ai vrut sus, acolo unde mulți ar vrea,
Sperai că vei rămâne acolo, nu vei putea cădea.
Și ce-ai putut găsi în strălucirea ta?
Nu e nimic, nici măcar coroana ce-ai purta.

E pustiu, nu-i nimeni să te-ntrebe de ceva.
Nu-s brațe a mângâia și dorul de cineva.
În jur e doar invidie temporară,
Ce-alunecă vicleană până-n vară.

Acolo uiți să râzi, să plângi puhoi,
Acolo uiți să te mai joci în ploi,
Acolo ești doar umbra celui ce ai fost,
Ești doar o marionetă judecată prost.

Iar când te pierzi în fulgere și norii grei
Și-ai vrea a coborî din nou la ei,
Te vor privi cu milă, nu pot a te uita,
Ești iarăși om, cu drag te vor ierta.

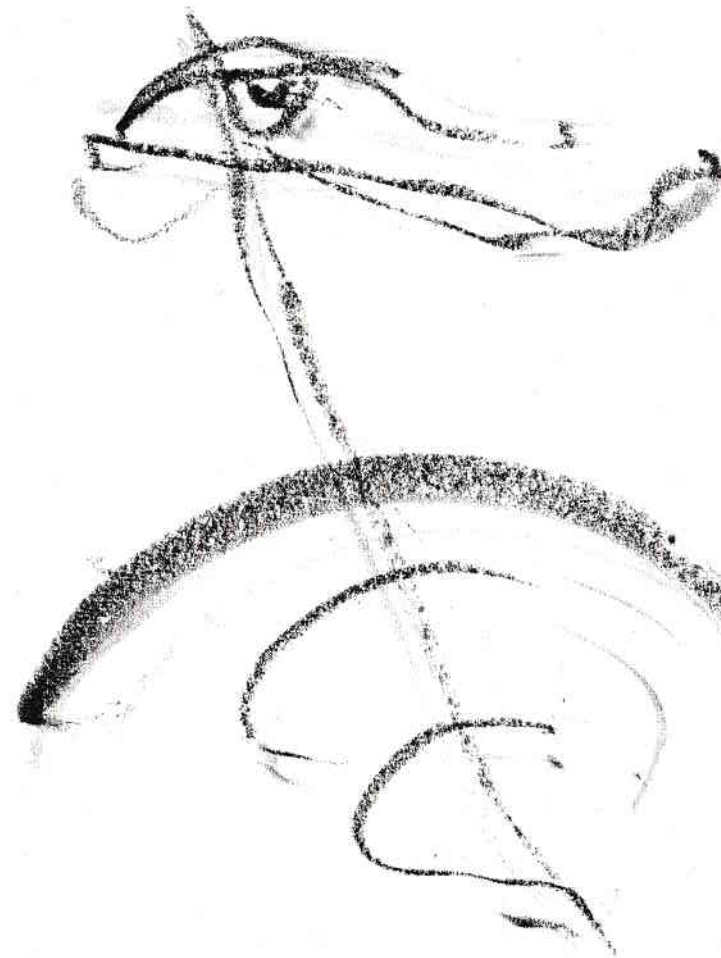

Aș vrea

Aș vrea să mă citesc în ochii tăi stelari,
Să încep să cred că sunt, fără ochelari.
Să cred că realitatea ești chiar tu și ieri, și azi,
Și vreau să nu mă pierd prin camarazi.

Dar poate mâine vei ști să mă găsești,
Când cad și mă ridic, privindu-mă să obosești.
Să treci ușor cu mâna-n părul meu,
Ghicindu-mi iar cărări ce nu le știu nici eu.

Cu tine aș vrea să fiu sfârșitul și-nceputul,
Silabisind tăcerea, soră cu trecutul.
Și tot în ochii tăi nesărutați de mult
Citesc că ești, că sunt, și-o inimă ascult.

Balada ploii

Am stat de vorbă cu o mică ploaie
Ce lacrimi își varsă puhoaie
Și i-am șoptit atunci, în taină,
Să iau o picătură doar în haină.

Să o ascund de ochii lumii rele,
De pofticioase tinerele.
Și de ai buzele crăpate,
Triste mereu, nesărutate,

Să vii pe seară sub un pod,
Cu o îmbrățișare de năvod.
Pe buze-ți pun o picătură
Și un sărut ca semnătură,

Căci sunt ca ploaia-n băătăură.
Eu sunt puhoi, nu picătură.
Nu poți fugi, eu te alint
Și cu-n sărut vreau să te mint.

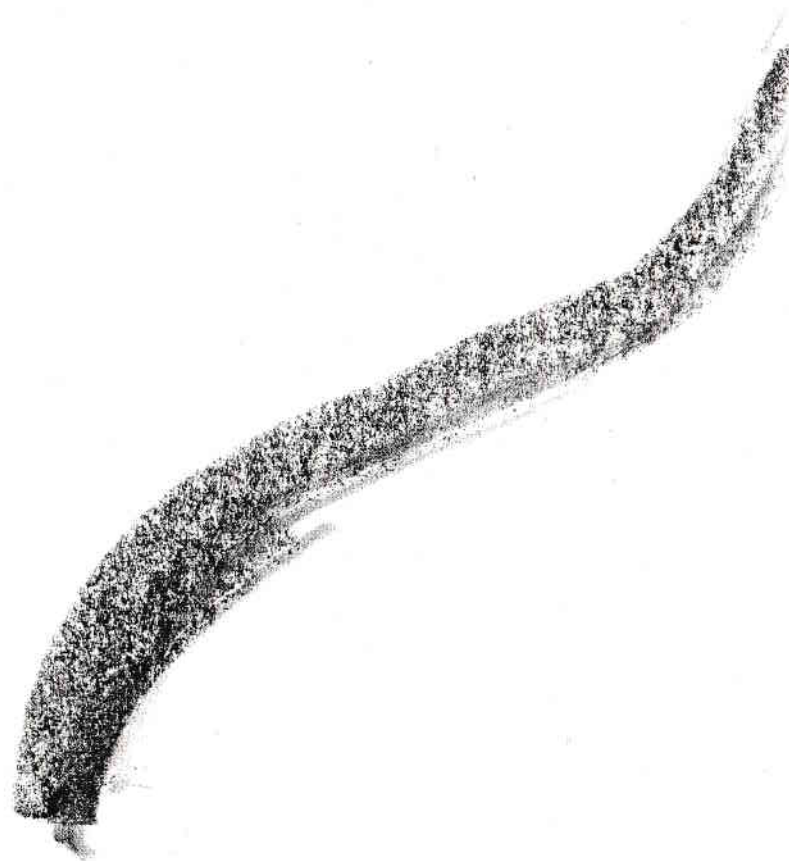

Calea

M-ai alungat să caut o cale cu al său tumult
De care ai auzit un zvon demult.
Iar eu zâmbeam, nu ipocrit,
Când am ajuns la steaua care a răsărit.

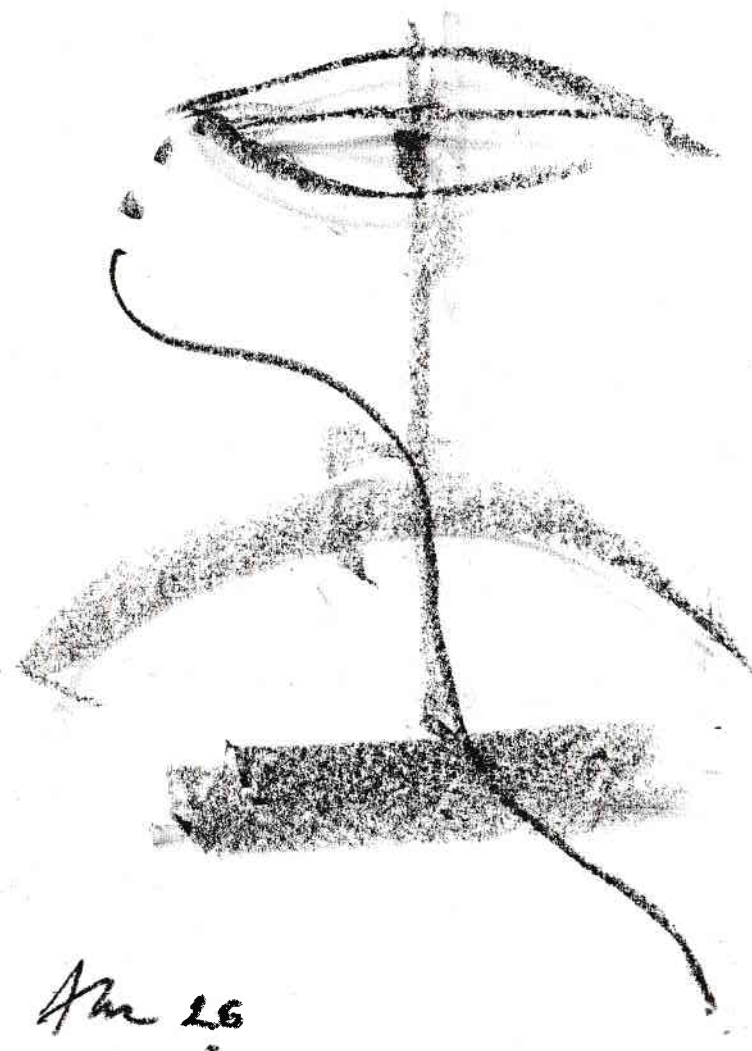
O simplă stea, o singură dorință,
Cu-a sa lumină ce umple a ta ființă,
Privirea o alungă departe-n mii de ani
Neînțeleși de-așa de mulți profani.

Atunci când nostalgia te cuprinde,
Niciun miracol nu te mai surprinde,
Mai cauți tăcerea, lumină-n infinit,
Pe-o cale la steaua care a răsărit.

Caut

Caut un om, l-ați văzut?
 Acea ființă cu-n aer plăcut,
 Acea minune a lumii firavă,
 Cu priviri iscoditoare, dar de ispravă,
 Care știe să râdă ca un ecou al existenței,
 Care-i prezent, refuză invitația absenței.
 Caut un om, cu sufletul pe o tîpsie de aur,
 Cu glasul suav, asemeni tînguîtului de graur.
 Acea ființă ce te mîngâie plăcut.
 Caut un Om, l-ați văzut?

Am 26